

**2020 m. spalio 6 d. Sąd Najwyższy (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
M. F. / T. P.**

(Byla C-496/20)

(2021/C 44/25)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Najwyższy

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: M. F.

Atsakovas: T. P.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar SESV 279 straipsnį ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 160 straipsnio 2 dalį, siejamus su ESS 4 straipsnio 3 dalimi ir 19 straipsnio 1 dalimi ir 2020 m. balandžio 8 d. Teisingumo Teismo nutarties *Komisija / Lenkijos Respublika* (byla C-791/19 R) [rezoliucinės dalies] 1 punkto pirma ir antra įtraukomis, reikia suprasti taip, kad *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylų kolegija) pirmininko prašymas perduoti bylos dėl *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) teisėjo tarnybos santykių nebuvimo nustatymo medžiagą turi būti atmestas, nes jį pateikė subjektas, kuris, kol nebus išspręsta byla C-791/19, negali imtis jokių veiksmų dėl to, kad yra sustabdytas *Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (2017 m. gruodžio 8 d. Aukščiausiojo Teismo įstatymas (suvestinė redakcija: Dz. U., 2019, 825 pozicija, su pakeitimais) 3 straipsnio 5 punkto, 27 straipsnio ir 73 straipsnio 1 dalies taikymas?
2. Ar ESS 2 straipsnį ir 4 straipsnio 2 dalį, siejamus su 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, ir teisės kreiptis teismą principą reikia aiškinti taip, kad:
 - a) nacionalinis teismas privalo susilaikyti nuo draudimo „ginčyti teismų įgaliojimus“ ir „nustatyti ar vertinti teisėjo paskyrimo teisėtumą ar iš tokio paskyrimo kylančius įgaliojimus atlikti užduotis, susijusias su teisingumo vykdymu“, pavyzdžiui, nustatytus *Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* 29 straipsnio 2 ir 3 dalyse, nes tai, kad Sąjunga pripažįsta valstybių narių konstitucinę tapatybę, nesuteikia nacionaliniam teisės aktų leidėjui teisės priimti sprendimus, pažeidžiančius pagrindines Sąjungos vertybes ir principus?
 - b) konstitucinė valstybės narės tapatybė negali panaikinti įstatyme įtvirtintos teisės į nepriklausomą teismą, jei per paskyrimo procedūrą, vykdomą prieš įteikiant paskyrimo raštą, buvo padaryta pažeidimų, aprašytų prejudiciniuose klausimuose byloje C-487/19 ir C-508/19, o jos išankstinės teisminės kontrolės buvo neleista atlikti tyčia ir tokiu būdu, kuris akivaizdžiai prieštarauja nacionalinei konstitucijai?
3. Ar ESS 2 straipsnį ir 4 straipsnio 2 dalį, siejamus su 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, ir teisės į teismą principą bei SESV 267 straipsnį reikia aiškinti taip, kad valstybės narės konstitucinės tapatybės sąvokos turinys, susijęs su teise kreiptis į teismą, gali būti nustatomas kaip privalomas valstybės narės paskutinės instancijos teismui tik per dialogą su Teisingumo Teismu, kurį vykdo tas teismas ar kiti nacionaliniai teismai (pvz., konstitucinis teismas), naudodamiesi prejudicinio sprendimo priėmimo procedūra?
4. Ar ESS 19 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir bendrąjį teisės kreiptis į anksčiau įstatymu įsteigtą teismą principą reikia aiškinti taip, kad valstybės narės paskutinės instancijos teismas turi atmesti prašymą perduoti bylos, kurioje jis kreipėsi į Teisingumo Teismą su prejudiciniu klausimu, medžiagą, jei tokį prašymą pateikė asmuo, paskirtas į teisėjo pareigas pagal nacionalinės teisės nuostatas ir tokiomis aplinkybėmis, dėl kurių buvo įsteigtas nepriklausomumo ir nešališkumo reikalavimų neatitinkantis ir nelaikytinas įsteigtu pagal įstatymą teismas, ir neprivalo prieš tai pasinaudoti procedūra, nurodyta prejudiciniame klausime byloje C-508/19 ir 2019 m. lapkričio 19 d. Teisingumo Teismo sprendime A. K. ir kt. (sujungtos bylos C-585/18, C-624/18 ir C-625/18)?